

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Zafenatpaneach, Yanarara, Quetzal a Bermunda z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Sedmistý devadesátý kontakt úterý, 4. 1. 2022, 22.21 hod.

Zafenatpaneach Tady jsme, jak ti ohlásila Bermunda. Zdravím tě, Eduarde.

Yanarara Rovněž tě zdravím.

Quetzal Zdravím tě taktéž.

Bermunda I já ti vyslovuji pozdrav, Eduarde, můj milý příteli.

Billy Buďte všichni vítáni a také pozdraveni. Skutečně mě těší, že vás všechny vidím a že vás smím pozdravit.

Zafenatpaneach Musíme tvoji pracovnu žel neprodleně opět opustit, aby zde nikdo nebyl, neboť zde budou podniknuty některé kroky, které ti možná ulehčí tvou práci a díky nimž budeš možná moci provádět své práce bez velkých rušivých vlivů. Toto budou ...

Billy Musíš už jen říci, že sem přijdou ti malí chlapíci a budou tu chtít zjednat pořádek? Ti už tak přece učinili dvakrát, jednou ve sklepě a pak i tady v kanceláři. To pak působilo jako zázrak.

Zafenatpaneach Ano, zajdou sem Andromedaner, jak je nazýváš – kteří však pocházejí z naší časoprostorové struktury a planety, kterou označujeme jako Zilton –, a budou se snažit o to, abys opět mohl pracovat co nejlépe to bude možné, aniž by tvé písemné snahy byly tak silně narušovány těmi sektářskými energiemi a silami. Do jaké míry toho tito »maličci« – jak je také nazýváš, jelikož jsou malého

vzrůstu, a kteří mají svoji průchozí bránu v blízkosti souhvězdí Andromedy – budou schopni, to se prokáže.

Billy Tak to jsem napnutý. Můžeme tedy jít – patrně jste také mysleli na to, kam, že?

Yanarara Správně, a můžeme spolu i nadále hovořit.

Billy To je dobré, pak – – – Ach, tak jsme už tady. – – To šlo ale rychle, a vy jste nás všechny současně – – Kolik času budou ti chlapíci potřebovat na svoji práci?

Bermunda To se ukáže. Budou nás informovat, až svoji práci dokončí. Nyní bych tě nejprve ráda informovala o tom, jaký byl v roce 2021 přírůstek pozemské populace. Rozdíl oproti výsledku z minulého roku se příliš nezměnil, neboť na základě svých velmi důsledných šetření jsme registrovali, že celkový počet pozemského obyvatelstva vystoupal na 9 248 028 002 osob.

Billy To skutečně není velký rozdíl oproti stavu, který nastal minulého roku, kdy ten počet nenarostl o mnoho více než v předchozím roce.

Bermunda Ano, to mi už říkala Florena, stejně jako to, že se k tobě znovu vrátila až 23. ledna 2021, dodatečně po vašem rozhovoru, načež ti sdělila, že ti zapomněla uvést celkový počet pozemské populace.

Billy Na to si pamatuji, a vím, že jsem ten počet ještě dodatečně napsal dolů pod kontaktní zprávu. Jaký ten počet byl, to již nevím, neboť vím jen to, že podle nových celkových hodnot, které jsi předtím uváděla, musí být ten přírůstek nižší než 100 milionů lidí.

Bermunda Ano, vzpomínám si na ty hodnoty, které jsem obdržela od Florena a které vypovídaly o 9 154 049 012 osobách, jak mi sdělila. Kromě toho bych ti ráda pověděla, že jsem se trochu porozhlédla v bližší budoucnosti a dozvěděla se, že budou zase jednou podnikány skutky proti tvým snahám, neboť francouzský prezident Macron, který je příznivcem jaderné energie, neprojeví ochotu k odbourávání jaderných elektráren, neboť bude za několik málo týdnů obhajovat pravý opak. Není to pouze obhájce atomové energie, ale je také ochoten ve Francii i nadále zajišťovat dodávku elektrické energie provozem jaderných elektráren.

Billy Žel jsem také zapomněl přednést a zmínit v nějakém rozhovoru to, co Florena ještě později, po oficiálním rozhovoru, pověděla, takže v tomto ohledu nebyla zveřejněna žádná data. Ta situace s koronavirem způsobila, že se vše jevílo být nepodstatné. Mimoto byl Ptaah již nepřítomen, a jelikož data o celkovém počtu populace pozemského lidstva dával jinak on, a sice vždy již při prvním rozhovoru na počátku roku, v lednu – což ovšem pro rok 2020 a tento rok neučinil –, tak vše upadlo v zapomnění.

Co týče toho francouzského prezidenta ve věci jaderných elektráren, tak jeho rozhodnutí bude zřejmě vypadat tak, jak říkáš, neboť od tohoto velikášského a neodpovědného muže, který myslí jen na sebe samého, svůj zisk a svoji moc, nelze očekávat nic jiného. Více o tom patrně nemusíme hovořit. Co se však týče samotných jaderných elektráren, tak ty jsou škodlivé pro celou přírodu, a tedy pro zvířectvo a rostlinstvo, a navíc jsou nebezpečnější, než se domnívají jejich penězochtiví provozovatelé, zastánci i vlády, což dokázaly i události v Černobylu a Fukušimě, přičemž totéž bude dále hrozit i do budoucna, zvláště (...)

Bermunda Je tomu tak, jak říkáš, avšak ty víš, že o těchto věcech máš pomlčet. A to, co jsi říkal ohledně Ptaah, bylo tak, jak jsi uvedl.

Billy Ano, tak tomu bylo, a že mám mlčet o tom, co přinese budoucnost, zejména ve věcech ..., to je mi také jasné. Mohu však jistě říci, že budoucnost pozemského lidstva nevypadá růžově, neboť Země se lidským machinacím stále více brání. Tak tomu je již notnou dobu a v nadcházející době se budou tyto události odehrávat častěji, zejména však za nemnohé dny a týdny, kdy se bude Země kvůli své bolesti

vzpínat a dávat o sobě vědět přírodními katastrofami. Zemi již postihují obrovské vichřice, stejně jako sněhové bouře, a to v končinách, kde za normálních okolností nenastávají žádné sněhové srážky, nebo jen v nanejvýš vzácných případech. Všude se budou množit zemětřesení a za krátkou dobu bude zasažen a zle postižen i svět, až v Tichém oceáně vybuchne jeden podmořský vulkán, načež tsunami zaplaví velké části země. Záplavy však nezpůsobí jen tento již dlouhou dobu hrozící výbuch podmořské sopky, ale také přívalové deště a to, že budou stoupat z břehů vody jezer, přehradních nádrží, řek a potoků. A budou zuřit i velké ohnivé smrště, stejně jako budou stále více a více káceny a klučeny obrovské lesní oblasti, v nichž vzejdou ohromné požáry, zatímco velké části měst budou stále více tonout v mlze způsobované zplodinami a jedovatými oblaky. Mnoho lidí bude kvůli tomu umírat, avšak stále častější budou také vraždy, jež budou lidé páchat ze žárlivosti, kvůli rozepřím, zisku dědictví, nenávisti, strachu, špatným rodinným, manželským nebo jiným poměrům, a to nehovořím o povstáních a válkách, kterou budou rozpoutávány nezřídky proto, že se budou mocichtiví vládní činitelé různých zemí vměšovat do rozmišek cizích států. A tak budou opět hrozit válečné akce, jako i kvůli nesmyslnému počínání organizace NATO, která bude chtít všemi prostředky přijmout do svého »klubu« země, které sousedí s Ruskem, aby svůj mocenský blok ukotvila co nejbližší to bude možné k hranicím Ruska, z něž se absurdně a hloupě vymýšlí obraz nepřítele. Toto se děje oficiálně a světová veřejnost to toleruje, ba dokonce schvaluje, jelikož mnozí pozemšťané projevují jednoduše vůči Rusku odpor a předsudky, které od nepaměti nelze ze světa vymýtit, přičemž nikdo neví, jak toto ohnisko nepřátelství proti Rusku a tato podrážděnost vůbec vznikly. Vše totiž vyplývá z mnohem hlubší historie než jen té, která se týkala bojů, intrik a krize mezi lety 1907 až 1914 v Haliči, kvůli nimž se natolik zhoršily vztahy Dunajské monarchie (Rakouska-Uherska) k tehdejšímu Rusku, že vývojový proces ukrajinského a polského národního hnutí v Haliči začal být patrně tak choulostivý, že nakonec vyústil ve světovou válku.

Inu, nenávist, odpor a předsudky vůči Rusku jsou jistě mnohem starší a plynou patrně ze staré ruské říše, která vznikla roku 882 jako část Evropy a vlastně se nazývala »Kyjevskou Rusí« a její hlavní město pak »Kyjevem«, což je hlavní město i v dnešním ukrajinském státě. Pokud si správně vybavuji nauku od Sfath, tak Kyjevská Rus existovala od roku 882 asi do roku 1240 a byla založena jako nejstarší východoslovanský stát, a sice válečnými obchodníky, kteří byli vlastně Normany, resp. Varjagy, resp. Vikingy a Švédy. To celé se mělo stát pod záštitou Rurika¹ nebo tak. Vikingští obchodníci byli válečníky; přicházeli od Baltského moře a cestovali až do Byzance, resp. do pozdější Konstantinopole a dnešního Istanbulu v Turecku. Nakonec se vikingští obchodníci smísili s domácími Slovy, načež od roku 882 byla v platnosti stará ruská říše, která zahrnovala i západní lesnatou zemi, tedy dnešní Bělorusko a sever Ukrajiny. To je to, co vím od Sfath o vzniku Ruska, avšak to nevypovídá o tom, odkud přichází ona vlastní zášť, ono odmítání a předsudky vůči Rusku. Může to být tak, že příčinou byla ta krize v Haliči – možná –, avšak dopátrat se toho je pravděpodobně nemožné, a když se na věc správně podíváme, tak zjistíme, že tato nenávist, odmítání a všechny ty předsudky proti Rusku nejsou ničím jiným než holým idiotstvím. Jak mohou lidé dnešního Ruska za to, že jejich předci – pokud tomu tak vůbec bylo – se rozhodujícím způsobem podíleli na tom, že byl svět zachvácen světovou válkou? Vypadá to, že přemnozí hloupí a omezení lidé na Západě – zejména prakticky ve všech zemích celé Evropy a USA – jsou naprosto idiotičtí, tedy právě ti, kteří se pokládají za lepší, než jsou jejich bližní, tedy právě v tomto případě ze lepší, než jsou Rusky, Rusové nebo ruský prezident. Hlavně on je přece ze samé zášti, kvůli předsudkům a odmítání napadán, zatímco všichni ti vládní budižkničmové všech ostatních států na Zemi, kteří svým národům způsobují pohromy, jsou velebeni chorobně hloupou a připitomělou částí svých národů a vynášeni do nebe, ačkoliv coby neschopní vládnoucí přinášejí svým národům více neštěstí, než kolik by mohli přinést způsobilí vládnoucí za celou dobu výkonu svého úřadu. Nejlepší příklad tohoto faktu lze pozorovat od doby, kdy začala zuřit

1 **Rurik**, † 878/879, byl legendárním zakladatelem nejstarší ruské panovnické dynastie Rurikovců, švédský Varjag, od roku 862 vládce Novgorodu; pozn. překl.

koronavirová nákaza, neboť od té doby je patrné, jak neschopně vládne ta část vládních činitelů všech zemí, která nedokázala nařídit a prosadit správná opatření k tomu, aby zamezila pandemii, přičemž za celou tu dobu od počátku pandemie až dodnes se stále nepodnikají nutné kroky a nebudou se podnikat ani zítra. Když je ale ten který člověk hloupý, připitomělý, a tedy neschopný logicky, rozumně a soudně myslet, tak se můžeme zcela právem ptát, proč jsou takovéto osoby vůbec voleny na své vládní posty? Je to snad tak, že i voliči jsou neschopní logicky, rozumně a soudně myslet, a jsou tedy hloupí a připitomělí?

Životní prostředí je i nadále stále více a více ničeno vlivem zemědělství, místo aby se o něj pečovalo; je vedeno komerčně, přičemž se do životního prostředí vypouštějí stále větší kvanta herbicidů, které toto prostředí ničí a otravují ještě více, než se tak dělo doposud a stále znovu od nepaměti.

Mnohé živé organizmy ve volné přírodě jsou vlivem vypouštění selektivních i totálních herbicidů a ostatních chemických jedů již do té míry narušeny, že mnoho rostlin bylo vyhubeno, takže nemohou znovu dorůstat, třebaže jsou – byť se jedná o plevele – pro přírodu nezbytné. Herbicidy jsou takzvané »prostředky na ochranu rostlin«, avšak ve skutečnosti se nasazují proti plevelům. Selektivní jedovatina působí specificky proti určitým rodům a druhům, zatímco totální herbicidy působí ničivě na všechny rostliny. Existují však také insekticidy, tedy jedovatiny, které slouží hubení hmyzu, a dále existují také fungicidy, které zabraňují bujení plísni. Nakonec je ještě nutno zmínit pojem pesticidy, které vlastně představují souhrnné označení a jsou využívány jako jedovaté prostředky, jimiž se usmrcejí a vyhubují nežádoucí organizmy – tedy hmyz, houby a takzvané plevele –, přičemž se na přírodu působí natolik protipřírodně, že jsou vyhlazovány všechny organizmy, ačkoliv jsou pro bezvadnou existenci přírody životně nezbytné. To celé však vědci, ani výrobci těchto jedů, a ani zemědělci, profesionální vypouštěči těchto jedů ani jiní jejich uživatelé nechápou, a tudíž jsou tyto jedovaté látky i nadále nerozvázně využívány a vypouštěny, čímž se nakonec vše vyhlazuje a ničí. Při tom jde jen o peníze, které se tímto způsobem »vydělávají«, neboť to celé představuje biliónový obchod, při němž se koncerny vyrábějící tyto jedy, jejich uživatelé, jakož i zemědělci, zahradníci a soukromé osoby nestydatě a masivně obohacují. A fakt, že užíváním těchto jedů a svým konáním likvidují přírodní život na Zemi i svůj vlastní životní prostor, je jim naprosto ukradený, neboť ti se pranic nezamýšlejí nad důsledky svého činění. Taktéž jednají i ti, kteří používají biocidy, neboť toto jsou jedy, které – z hloupého a připitomělého hlediska lidí – potírají, hubí a vyhlazují škodlivé organizmy. Tyto prostředky se sice nenasazují k ošetřování živých potravinových plodin, avšak přesto ničí životně důležité organizmy v přírodě, stejně jako pesticidy všeho druhu, a tedy herbicidy, insekticidy a fungicidy, od čehož je tedy nutno se distancovat.

Biologické pěstování potravin nutně předpokládá, aby obranné látky používané k potírání potravinových škůdců byly rovněž biologického druhu, jak to ukazuje příroda. Příroda totiž nevytvořila žádné jedovatiny pro své vlastní potírání škůdců přirozených potravin. Vyprodukovala naopak jen čistě přírodní látky, jež sestávají z rostlin, hmyzu a jiných obranných prostředků atd., jež blokují, potírají a hubí cizí, škodlivé vetřelce a cizopasníky atd., aniž by při tom byla škodlivě zasažena samotná užitková rostlina nebo celé okolí, ba dokonce životní prostředí.

S růstem dnes velmi silně přebujelého přelidnění rostla i produkce pesticidů. Nespočetné továrny a koncerny vyrábějící pesticidy nastoupily na tento trend, takže jejich výrobky dnes zaplavují svět, který je jimi stále rychleji, nepřátelsky vůči životu, ničen a likvidován, takže je již patrné, že jednoho dne planeta již nebude nosit žádný život. A tak se to neodvratně stane, pokud se proti tomu všemu konečně nezačne působit. To ale v první řadě a hlavně předpokládá, aby bylo po celém světě nutně provedeno kontrolované zastavení porodnosti a aby byla realizována účinná kontrola porodnosti, neboť jen tehdy, když se bude vytrácet hlavní zlořád – tedy právě přelidněnost –, se může celá situace začít zlepšovat.

Velkým zlořádem veškerého ničení a pustošení Země a jejího životního prostředí jsou lidstevní masy, neboť ty tvoří prvotní příčinu vyhlazování přírodního světa životních forem, tedy rostlin a živých organismů, které se samy pohybují – ať na zemi či v povětří; právě lidstevní masy způsobují drancování Země a její přírody, jakož i vyhlazování zvířectva a rostlinstva.

Zástupy lidstva zaviňují veškeré ničení životního prostředí a vyhlazování fauny a flóry, a kvůli nim je svět otravován pesticidy a zbavován schopnosti nést život. Mimoto se vše děje a provádí kvůli komerční ziskuchtivosti, přičemž firmy, koncerny všeho druhu, zemědělci, zahradníci atd., jakož i nespočetné soukromé osoby a četní další ničitelé životního prostředí dělají všechno pro to, aby na planetě Zemi znemožnili život.

Lesy jsou bezmezně drancovány a ničeny, stejně jako pole, luhy a vodstva všeho druhu, ba dokonce hory a podloží samotné planety Země; to vše je ničeno a zaplavováno odpadem, kvůli čemuž bíděně zmírání přírodní živé organizmy, ale také samotní lidé jsou otravováni, trpí neduhy a beznadějně ochožují.

Mnohé bylo již zásadně, takřka nevratně otráveno a zničeno, přičemž živočišný a ptačí svět, jakož i četná nižší zvířena, říše hmyzu a vůbec všechno ve volné přírodě bylo v dílčích oblastech Země až z 80 procent zcela vyhubeno. A když už hovořím o zvířatech, tak musím také povědět, že navzdory zákonu o ochraně zvířat vládnou na mnohých místech v komerčních chovech zvířete, v prostorách soukromých chovatelů a v zařízeních, v nichž se provádějí pokusy na zvířatech kvůli lékařskému vývoji atd., katastrofální poměry, v nichž vyšší i nižší zvířata, četná drůbež a jiní živočichové žijí v úděsných podmínkách až do okamžiku svojí porážky – pokud ještě předtím v pekelných bolestech bíděně nezhytnou, což je zcela bezskrupulózním chovatelům zvířete naprosto lhostejné, neboť ti s trpícími zvířaty nemají sebemenší soucit. Při přepravě zvířete to nevypadá lépe, neboť velmi často jsou zvířata namačkána těsně na sobě – stejně jako v zařízeních, v nichž jsou chována – a žalostně chcípají, přičemž jiná jsou ještě trýzněna žízni, což je často podněcuje ke zběsilosti.

To, co jsem právě řekl, ještě není dostatečné, neboť existuje ještě mnoho jiných věcí, které by měli být vyřčeny, avšak přednést to vše by nevedlo ke konci, a proto chci už jen krátce upozornit na to, že kupříkladu zbraně vyrábějící státy – jako Švýcarsko, Francie, Německo, Anglie, Rusko a USA – dodávají své zbraně do států, které pak s nimi vedou války a trestají a utlačují svůj vlastní lid zbraňovým násilím, kromě toho, že napadají sousední země a válečně si je podmaňují. Probíhá to stejně jako v organizaci NATO, jen v jiném rámci, jako například v tom, že tato mezinárodní válečná žoldněřská organizace verbuje nové členy a rozšiřuje se tak, aby členské státy NATO obklopovaly Rusko, jelikož jej tak chtějí povalit na kolena a porazit. Ale ty chceš něco říci, Yanarara.

Yanarara Ano. K tomu, co jsi pověděl o NATO: My, Plejaren, nespátřujeme v této organizaci nic dobrého, a navíc se jedná o mezinárodní armádu, která je tvořena žoldněři a jež je státně organizována a financována. Žoldněřská vojska různých soukromých žoldněřských firem – a to povoleně – bezskrupulně v rozličných státech Země vraždí četné lidi z civilní populace, sexuálně zneužívají ženy, a dokonce zabíjejí i děti, a právě tak jednají i velmi mnozí žoldněři z NATO. Ti totiž nejsou v tomto ohledu lepší než zvrácení žoldněři ze soukromých žoldněřských firem, jak jsme různě zjišťovali při jejich akcích a jak můžeme stále znovu zjišťovat. My pozorujeme skutečně úděsné události, které spáchali žoldněři, kteří si počínají jako nejvyšší pánové dotyčného státu a neznají při svém zavrženíhodném jednání žádné meze, což tak bude i v budoucnu, jelikož je toto žoldněřství povoleno. K tomu patří i francouzská cizinecká legie, neboť ta je sice armádně a státně organizována, avšak nepředstavuje nic více než žoldněřskou armádu, jejíž členové pocházejí z celého světa. Dokonce i tam, kde již vražedně působí vojska NATO nebo jiná vojska z cizích zemí nebo ze země domácích, jsou zastoupeny i soukromé žoldněřské oddíly, které vedle těch ostatních páchají své pohromy. To celé se však veřejnosti zamlčuje, a žurnalisté, kteří to vše pozorovali, prožili a nemlčí o tom, bývají těmi žoldněři zavraždění, a to jak těmi ze soukromých firem, tak i těmi z NATO a oficiálních armád.

O čem tě ale musím dále krátce informovat, to se týká toho, že jsme navzdory svým snahám a námahám žel nedokázali mnoho učinit proti těm energiím, které do té míry narušují tvoji práci, že pro tebe začalo být bezmála nemožné vyřizovat práci na počítači. Že jsi zprávy z rozhovorů namáhavě a časově náročně i přesto vyvolal a také sepsal, to hraničí bezmála s nemožnou věcí. Nyní však doufáme, že může být něco učiněno pro to, abys mohl opět do jisté míry pracovat, aniž by tvá práce byla i nadále tak silně narušována.

Zafenatpaneach Přesně, bude tomu tak, že Ziltoner svým zásahem budou moci něco učinit pro to, aby ti do budoucna ulehčili práci, neboť ti jsou v těchto energiích a silách velmi zběhlí, aby je dokázali do značné míry paralyzovat. Nechtějí však říci, že se jim vše podaří perfektně, nicméně alespoň tak, abys mohl do budoucna pracovat, aniž by tyto cizí energie a síly zle narušovaly tvoji práci a zasahovaly do ní. Vždyť Ziltoner své schopnosti již vícekrát dokázali, když se na střeše Střediska a ve tvé pracovně objevovaly ty neradostné události, které ti způsobily zlé škody, a dokonce tě psychicky dávaly zabrat, což se ovšem postupem času podařilo odstranit, když Ziltoner všechno vyjasnil a neutralizovali.

Billy Ano, na to si ještě dobře pamatuji. Engelbert dosti často v noci vybíhal na půdu s nabitou winchestrovkou, aby se postaral o pořádek. Jakmile se objevil nahoře, tak ten kravál pokaždé ustával. Ani na tu událost v mé kanceláři nezapomínám, kvůli níž jsem byl zprvu sám podezírán z toho, že jsem (...) Naštěstí se však vše postupem času vyjasnilo a dokázalo se, že pachatelem byly ty sektářské energie a síly, které si za svoji první oběť zvolily Semjase v tom ohledu, že ..., poté Marcela v podobně zlém ohledu, který se týkal toho, že ..., přičemž se dokonce zřítíl na zem a zlomil si jedno žebro. Dalšími oběťmi byli Hans Benz a Engelbert, a dále též Maria, Amata, Margreth a Olga, které byly dokonce osloveny návrhy realistických ..., avšak jiné utrpěly i různými druhy ... útoků. Také Elsi Moserová měla tentýž zážitek, začala být zcela zmatená a začala vytvářet dluhy, až jsem jí musel odejmout správu SSSC, kterou jsem následně musel provádět sám. Ona pak odešla do Francie, avšak přes Olgu se mnou opět vyhledala kontakt, omluvila se mi přes ni a chtěla mě ještě osobně vidět, když ležela někde v Lucernu na nemocničním lůžku. Poté však zemřela dříve, než jsme se ještě jednou mohli osobně vidět. Amata mě jednoho dne pozvala do St. Gallenu, kam mě zavezl Jacobus se svým volkwagenem a kde se mi omlouvala. Omlouvala se mi také Margreth v obci Wallisellen, stejně jako ostatní, avšak žádali mě, abych o této věci pomlčel, jelikož se právě obávali, že se rozkřikne, že to jsou blázni a pomatenci. Profesor Hans Bender byl zděšen, když se mu toto stalo a již nikdy nevstoupil do mé kanceláře. Když se to stalo, byl tehdy v kanceláři sám, neboť já jsem byl ve vedlejší kanceláři, a následně odešel a již nikdy do Hinterschmidrüti nepřišel. Ještě jednou mi telefonoval, ale pak jsem o něm už nikdy nic neslyšel. Také muži a ostatní ženy mlčeli o svých zážitcích ohledně těch ... útoků v mé kanceláři, také Maria, která (...)

Bermunda To všechno víme, neboť nás o tom zpravili Semjase a Ptaah, avšak zmiňovali také to, že (...) Očividně jsi to nevěděl, a Ptaah nařídil, že s tebou o tom nemáme mluvit, jelikož z hlediska tvého psychického zdraví neviděl přicházet nic dobrého.

Billy (...) Ne, to jsem skutečně nevěděl, neboť zjevně bylo za mými zády kvůli nenávisti vůči mé osobě ze strany (...), a v novější době ze strany ... a ..., jakož i v režii ... všechno zneužito a (...) Ale Ptaah si o mě dělá starosti, to není dobré. Tak rychle se již nenechám psychicky odrovnat, jako se to podařilo ... Moje psychika je opět v pořádku, a tak ani nyní nemám žádné problémy s tím, co teď vím o tom, co bylo podněcováno za mými zády, což očividně zaranžoval D. G. Tato osoba má patrně chorou hlavu a chce proti mně všemi prostředky podněcovat nenávist – i s pomocí lží a soudů atd.

Bermunda Tak tomu pravděpodobně bylo a je.

Billy Ale mně o tom nebylo nic řečeno, ačkoliv by bylo bývalo lepší, kdybych byl informován, neboť pak bych mohl pomocí objasňujícího rozhovoru vše odstranit ze světa. Při tom by jistě pomáhaly i Olga a Maria, neboť ty byly rovněž stíženy útrapami kvůli svým zážitkům v mé kanceláři, tedy ohledně té ... útočnosti, jakož i ohledně toho ... ústního podněcování.

Zafenatpaneach To jsme žel nevezali v potaz. Ze své strany jsme se obávali, že by ses opět psychicky zhroutil, jako se tak stalo, když tě Semjase v posledních ...

Billy V pořádku, nemusíš to říkat, podstatné přece je, že tím zlořádem jsem nebyl já, ale ty sektářské energie a síly; to ale trvalo tak dlouho, dokud to lidé sami nedokázali vypátrat. Ale když se tak stalo a oni tajně pronikli do mé kanceláře a zažili tam ještě jednou totéž, zatímco já jsem byl prokazatelně v okrese March ve vnitřním Švýcarsku, tak o tom vůči nezúčastněným osobám mlčeli. V mé kanceláři se jim tedy stalo totéž, když jsem byl velmi vzdálen. Oni o tom však pomlčeli a potýkali se se strachem, a proto nakonec vystoupili z FIGU. Okolnost, že jim bylo učiněno totéž, když byli v mé kanceláři beze mě, nedokázali strávit. Když byli potom pryč ze Střediska a z FIGU, tak se v nich pohnulo svědomí k tomu, aby se mi po letech omluvili a vyprávěli mi, co se skutečně odehrálo. Ale přesto tomu bylo právě tak, že byly napáchány škody, neboť různé osoby – zejména bratři ... a ti, které dokázali získat pro své podlé konání a své lži – napáchaly s převzatými a přibájenými lžemi po celém světě mnoho negativního. To právě proto, že mohli pomocí vzniklého internetu rozšiřovat své lži, jako to dodatečně činil/a i ... a patrně tak činí ještě dnes.

Inu, protože všichni dotčení – kteří měli v mé kanceláři dané zážitky, jako právě vlivem těch sektářských energií a sil, jimiž byli ... napadeni, ba částečně dokonce oslovováni – právě mlčeli, nechtěli se zesměšnit a být všemi ostatními osočováni jako lháři atd., tak opustili FIGU. Avšak postupem času měli výčitky svědomí a omluvili se mi, a to beze zbytku všichni.

Yanarara Neměl bys tyto události otevřeně uvádět, neboť stále ještě jsou antagonisté připraveni k tomu, aby tě kvůli těmto věcem žalovali a pomlouvali tě, aniž by tuto věc vyjasnili, což by museli nutně učinit ti, kteří tě neoprávněně obviňují. K tomu, aby se skutečně vyzkoumala pravda a aby lidé jednoduše nevěřili v pravdivost věcí jen z doslechu, je zapotřebí právě více než jen nenávisť proti tvé osobě a lži, jež ti mají uškodit. Ale zášť a lži jsou mezi lidmi mocnější než skutečnost a její pravda, a tak je tomu dokonce i na soudech, které tíhnou k tomu, aby pod vlivem falešného přesvědčování prohlašovaly skutečné viníky za nevinné a rozhodovaly v jejich prospěch, užitek a vítězství. A že jsi byl i v tomto ohledu znevýhodňován a vše bylo rozhodnuto ke tvé škodě, to se žel odehrálo i ve tvé vnitřní rodině, kde (...), tě (...) obviňovali, jak jsi nám s (...) Žel nikdo ze všech těchto osob – ani Semjase – otevřeně o těchto ... případech ve tvé pracovně nehovořil, a tudíž o tom neexistují žádné písemné zmínky. Ale možná že je to tak dobře, neboť tak zřejmě budeš ze strany ... podezříván, osočován a napadán, ale (...) Ale takové jsou zřejmě charakterové způsoby těchto osob, resp. jejich individuální ráz získaných špatných vlastností, což vyjadřují svojí vůlí a svým jednáním. Tak je tomu výrazně u všech těch, jejichž charakter jsem osobně analyzovala, jako například ve výrazném případě nenávislného štváče D. G., ale i v případě za vše odpovědné osoby ..., a poté i v případě ... a ...

Billy Ano, máš zřejmě pravdu, ale zanechme této věci, neboť si tak jako tak myslím, že namísto těch pasáží, v nichž jsme v tomto ohledu hovořili o bližších záležitostech – jakož i v pasážích, v nichž jsem jmenovitě uváděl osoby ve zlé souvislosti –, uvedu pouze trojtečky. To bude jistě nejlepší, neboť se domnívám, že by se o tom beztak nemělo hovořit příliš mnoho, a navíc si myslím, že to celé tak jako tak nepochopí lidé, kteří nemají do věci hlubší vhled, a tudíž popírají události, které se zběhly. Na stranu druhou je to ale určitě také tak, že lidé nechtějí chápat, že se takové věci vůbec stávají, nebo že je lidé osobně nedokážou strávit, jako toho nebyl schopen ani profesor Hans Bender, který se přece jako parapsycholog zabýval takovými úkazy, které však nedokázal zvládnout, když se mu samotnému přihodily v mé kanceláři. Ten přece odešel a už se nikdy nevrátil; a to, co o sobě ještě dal vědět, bylo to, že mi telefonoval a povídal, že ten zážitek v mé kanceláři byl pro něj příliš a že se s ním jako »odborník« nedokáže vypořádat. To celé je podle něj něco jiného než to, co zjišťuje u jiných lidí a co mu říkají, což je právě něco jiného než to, co sám zažil. Poté bylo už jen jednou telefonováno, když se mnou místo něj, Hanse Bendera, vedla krátký hovor jedna žena, která mi sdělila, že on již do Střediska a mé kanceláře

nikdy nevkročí, neboť to, co zažil, byla pro něj ta největší nehoráznost, kterou kdy prožil. V tomto rámci jednali i různí jiní lidé, ačkoliv tady ve Středisku bydleli, a to i poté, co zde byli ti chlapíci a co ten lomoz skutečně ustal, což ovšem nastalo až v 90. letech, a sice poté, co nepozorovaně jednoduše utekl a nadále zvenku pomocí lží šířil neradostné pomluvy proti členům FIGU a proti mé osobě.

Zafenatpaneach Uděláš dobře, když nebudeš uvádět žádná jména a když nahradíš trojtečkami všechny dotyčné pasáže, v nichž se v této souvislosti zmiňují určité osoby.

Billy To můžeš klidně zdůraznit, je patrně nutno pomlčet o tom, koho se to skutečně týká. Konečně se od nepaměti až do dnešního dne zamlčovalo i mnoho jiných věcí.

Zafenatpaneach Co tím chceš říci?

Billy Ach, jen tak.

Quetzal V tomto ohledu tě znám lépe než Zafenatpaneach, neboť máš na mysli něco určitého, jinak bys tuto věc nezmiňoval.

Billy Ty si také všimneš všeho. – – Vlastně to byla jen taková myšlenka, neboť to »mlčení« jsem vztahoval na různé spisovatele.

Bermunda Ale s čím pak toto vlastně souvisí? Teď tomu skutečně nerozumím.

Billy Dotyční právě také mlčeli o tom, že používali jisté zdroje, jež se vymykaly normálnímu rámci.

Bermunda Teď tomu tím spíše nerozumím, neboť je pro mě hádankou, co tím chceš říci.

Billy Samo o sobě to ani není tak důležité, ale někdy mi procházejí myšlenkami jisté věci, když se poněkud odchýlím od tématu a srovnávám jiné záležitosti. V tomto případě jsem měl na mysli velké spisovatele, kteří napsali svá velká díla jen proto, že se nechali inspirovat svými sny, které měly pod vlivem konopí.

Bermunda ?? Copak toto znamená?

Billy Mnozí velcí spisovatelé právě mlčeli o tom, že napsali velká díla jen proto, že se nechali inspirovat pod vlivem cannabisu, který si dopřávali. To je vlastně latinské slovo pro konopí a používá se po celém světě pro popis, zpravidla lisovaného, konopného produktu obsahujícího THC (*slovníkový výklad: THC, tedy tetrahydrocannabinol; v té které zemi podléhá zákonům o návykových látkách*); přesněji řečeno se jedná o samičí konopnou rostlinu, která se získává jako »pryskyřice«, což se obecně nazývá jednoduše jako hašiš a má přes 500 různých součástí a asi 60 kanabinoidů. To celé se získává ze sušených květů a pryskyřicí pokrytých konopných listů, které obsahují mnoho THC, jakož i jiné konopné látky, právě takzvané kanabinoidy. Dotyční spisovatelé také extrahovali CBD/kanabidiol (*slovníkový výklad: nikoliv psychoaktivní účinná látka konopné rostliny*), který však nespadá do zákona o návykových prostředcích.

Bermunda Ty říkáš, že velcí spisovatelé na Zemi ...

Billy Ano, mnohá velká jména těchto osob uváděl již Sfath. Užívali hašiš a další psychodrogy, aby napsali velké knihy nebo se jinak zveličili tím, co »zvěstovali« a povídali světu. Například velikáni jako ... a ..., jakož i ... a v novější době ... a také ..., stejně jako kupříkladu i ... atd. získali schopnost napsat velká knižní díla pomocí drog. Velmi mnozí z nich napsali také různá díla pod pseudonymy – a sice ženy i muži –, o těchto lidech dodnes nikdy nevešlo ve známost, že to byli skutečně známí spisovatelé, kteří pod pseudonymy psali různé věci, pamflety, dopisy, brožury i knihy, které nikdy nesměli označit svými správnými jmény, jelikož jinak by byli bývali v národech »vykřičení« anebo by byli ještě i v současnosti, jak by se to právě dělo, kdyby svá jména zveřejnili v dnešní či zítřejší době.

Různí v literárním světě velmi známí autoři a autorky zveřejňovali a stále ještě zveřejňují pod cizími jmény – tedy pod pseudonymy – knihy, dopisy, hanopisy, jakož i výsměšné a kontroverzní spisy všeho

druhu. Psali a uváděli dosud na veřejnost dokonce i dopisy, spisy a knihy, jež obsahovaly zvláštní pornografickou literaturu, kterou nesměli označit svými známými jmény, jinak by přišli o dobrou pověst. Toto činili muži i ženy, a sice se známými jmény, přičemž o jedné osobě vím, že používala a nadále používá asi 180 pseudonymů, aby přinášela mezi pozemšťany své pravé smýšlení. Ještě i dnes je zcela běžné, že lidé jednají tímto způsobem, neboť mnozí z nich si právě to, co si myslí, co podnikají a jak žijí nechtějí nechávat pro sebe, ale chtějí to sdílet s ostatními, kteří smýšlejí stejně nebo podobně.

Quetzal To je nám známo, avšak tato skutečnost se veřejnosti fakticky zamlčuje, neboť má být patrně zachováváno – nebo musí být – zdání bezchybnosti a bezvadnosti. To platí i pro to vše, co se pohybuje v rámci víry, a to bez rozdílu v každém náboženství a v náboženském směru, jak víme ze svých šetření. Ve všech náboženstvích se vehementně a důrazně zamlčuje, co se skutečně odehrává na pozadí – zejména v sexuálním ohledu ve sféře dospělých a ohledně pedofilie, která se zakládá na opakovaných silných sexuálních skutcích a nutkáních, resp. způsobech chování, dokonce se zapojením dětí všech věkových kategorií, včetně kojenců obojího pohlaví. Při tom však přicházejí k újmě i dospělí, přičemž mnozí z nich musejí mlčet a nemohou o tom hovořit, jelikož jinak by mnohé ztratili, nebo by dokonce přišli o život. Stále znovu dospíváme ke zjištění, že náboženští vedoucí a náboženští učitelé se dosti často oficiálně drží »pořádku víry«, avšak skutečně jen oficiálně, neboť kromě toho jsou tajně nakloněni sexuálním choutkám, stejně jako většina lidstva. Výjimku zde netvoří dokonce ani různí sezdaní či nesezdaní náboženští vůdci a náboženští učitelé, neboť mnozí z nich – muži jako ženy – se nezdráhají tajně vyžít své sexuální potřeby ve vlastních řadách nebo s náboženskými věřícími. Jsou nám známy také tajné porodny žen, jež se upsaly náboženství, stejně jako »odstraňování« nově narozených tvorů, přičemž jsme pozorovali pedofilii u obou pohlaví náboženských učitelů a vedoucích.

Billy Těmi náboženskými vůdci nebo vedoucími myslíš patrně náboženské předáky nebo bonzy a těmi náboženskými učiteli jedince, kteří pečují o své věřící ovečky jako kazatelé a náboženští zvěstovatelé a kteří se v různých náboženstvích nazývají jinak: Mezi křesťany se hovoří například o »duchovních«, resp. farářích/farářkách, kněžích/kněžkách a kazatelích/kazatelkách; v islámu se mluví o předříkávačích, resp. imámech, o titulu ájatolláh, chalífa, Hujjat al-Islam a mufti; v židovství se pak hovoří o rabínech, resp. rabínkách nebo právě o rabbim, zatímco v hinduismu o guruech; buddhismus, který nepředstavuje teistické náboženství, má lámu (lámy), který se snaží přednášet nauku.

Ale teď bych rád něco řekl o pedofilii. Ta je řízena vracejícími se, intenzivními fantaziemi sexuálního vzrušení ve vztahu k dětem, zejména pak patřičnými pudry nebo způsoby chování. Do nich se zatoulávají v první řadě mladí, dospívající mladiství v prepubertální fázi, avšak speciálně i dospělí obojího pohlaví, přičemž ústřední roli zde sehrávají zpravidla sexuálně perverzní muži. Ti nejsou jen perverzní, ale také o mnoho let starší než děti, které jsou cílem jejich fantazií a způsobů chování.

Pedofilie je formou parafilie², která vedle sexuálního zneužívání cílí k tomu přivozovat hlavně dětem újmu, až po jejich zavraždění. Sexuální přečiny, jež se zaměřují na děti, které jsou jimi zpravidla doživotně narušeny, jsou velmi časté. Na stranu druhou jsou četné sexuální přečiny a nátlaky atd. jednoduše zcela smyšlené – i mezi dospělými –, aby mohl daný žalobce z nějakých důvodů docílit pomsty a odplaty nebo aby vydíral peníze atd., jak to začalo být běžné zvláště v novější době, zejména z důvodů zlé pomsty a právě tak i z důvodů finančních, neboť žalobce doufá »v náhradu škody«.

Sexuální směrnice jsou v tomto ohledu v západních kulturách hodnoceny jinak než v mnohých dálnovýchodních nebo orientálních kulturách, kde probíhá eventuálně pedofilie a všeobecná sexuální

2 **Parafilie**, tedy odlišnosti sexuality, které jsou považovány za poruchu osobnosti nebo jejichž projevy jsou považovány za poruchu chování nebo za neobvyklé; pozn. překl.

aktivita, svatba a rození potomstva běžně v mnohem mladších letech, a jsou tudíž mezi pohlavními partnery akceptovány mnohem větší věkové rozdíly.

Většinu pedofilů a znásilňovatelů žen i mužů (u nichž je to méně známo) tvoří muži, avšak existují skutečně i ženské bytosti, které se coby pedofilky sexuálně proviňují na dětech, jakož ale i na svých vrstevnících a na mužích – což je také méně známé, ale skutečně se to děje, byť v menším měřítku.

Pedofil se může zaměřovat na malé chlapce, dívky nebo obě tato mladá pohlaví, avšak upřednostňuje děti opačného pohlaví.

V mnoha případech zná dítě dotyčné dospělé jako členy své rodiny – čímž nastává incest, pokud dojde k pedofilnímu skutku –, jako nevlastního rodiče, přítele, známého nebo autoritu, jakou je učitel nebo jiná vyučující osoba atd. Pedofilové mohou být výlučně přitahováni dětmi – nebo se mohou cítit být přitahováni výhradně dospělými, avšak pedofilie se vysloveně vztahuje jen na sexuální zneužívání dětí.

Existuje však také kriminální pedofilie, která je spojena s komorbiditou, resp. s nějakým doprovodným onemocněním, které se projevuje jako antisociální porucha osobnosti, při níž dotyčný/dotyčná vyhrožuje, že použije násilí. Často se také objevuje situace, že pedofil vyhrožuje své oběti, že jí např. zničí její hračku nebo zraní či zabije atd. její domácí zvíře atd., pokud bude s někým o pedofilním zneužívání hovořit.

Pokud budeme analyzovat osobu, která chorobně, a tedy chronicky podléhá pedofilii, tak rozeznáme, že zpravidla trpí závislostí spojenou s depresí, což často nasvědčuje tomu, že v dřívější době, jako dítě trpěla rodinnou dysfunkcí. Tato dysfunkce svědčí zpravidla o tom, že daná osoba sama prožila sexuální zneužívání – mezi sezdanými se mohly také dále objevovat konflikty v manželství –, z čehož vyplynula sexuální perverze, jako je právě pedofilie nebo jiné, komorbidní, resp. doprovodné poruchy. Tyto poruchy mohou být velmi rozličné a značně přesahují to, co je známo pozemské vědě, která se zabývá oblastí »antisociálních poruch osobnosti«, jež jsou ve svých základních rysech natolik psychologicky hluboké, že je »odborníci« až příliš často chápou chybně. Četným psychologickým vědcům tedy není jasné, že příčina otevřené a utajované zvrhlosti člověka často kotví v jeho dětství, v němž prožíval panické, lživé a pomlouvačné ataky nebo trpěl náhlými či dlouho trvajících stavy strachu. Existují však i jiné zvrácenosti, jako např. chorobné kradení, násilí, zášť proti lidem, věcem či situacím atd., deficit po stránce učenlivosti a pozornosti, nepřátelství až po posttraumatické stavy a hyperaktivitu, vraždy, nedůvěru, odpor k práci, bezcitnost, nevraživost, sklon k závislosti rozličného druhu a mnoho dalších aspektů.

Pravdou je, že psychotické zvrhlosti často nejsou jako takové rozeznány – zejména nikoliv takzvanými »odborníky«, kteří se nazývají psychology a kteří věří, že všechno vědí, a v tomto smyslu chybně hodnotí faktické psychologické skutečnosti –, přičemž způsobují, že se mnozí lidé stanou něčím falešným, čím být nechtějí.

Již od 21. dne po zplození se v zárodku v těle těhotné matky utvářejí prvotní formy základního charakteru, a sice pod jejími psychologickými vlivy a účinky, přičemž tento charakter se po narození dítěte vyvíjí až do stavu nastupující puberty. Pokud se již během těhotenství a po narození až do stavu puberty či během ní ukládají ve vznikajícím charakteru impulzy chybného psychologického vývoje, tak se z nich utvářejí hluboké základní charakterové rysy. Ty zůstávají skryté, avšak propukají ihned navenek, když se objeví patřičná hnutí, resp. návaly z myšlenkového a pocitového světa, kvůli nimž se ty základní charakterové rysy rozjitří a natolik rozbouří, že začnou být aktivní, a sice navenek prostřednictvím slov, skutků a aktivit atd., které vyvolávají odpovídající reakce – v dobrém, či zlém smyslu.

Pokud v průběhu této doby, zejména doby pubertální, není to vše vyjasněno a neutralizováno a dovedeno do stavu lidské vyrovnanosti – je-li to nutné, když se v základním charakteru usadily chybné impulzy –, tak nastává životní běh plný překážek, což znamená, že se projevují panické, lživé

a pomlouvačné ataky, náhlé či dlouho trvající stavy strachu a další zvrácenosti, jako je chorobné kradení, násilí, nenávisť proti lidem, věcem a situacím atd., deficit učenílivosti a pozornosti, nepřátelství až po posttraumatické stavy a hyperaktivitu, vraždy, nedůvěru, odpor k práci, necitelnost, nevraživost, sklon k závislosti rozličného druhu a mnoho dalších negativních aspektů.

Pokud však člověk není ve svém základním charakteru těmito zmiňovanými negativními hodnotami vůbec zatížen, nebo jen velmi málo, tak nepatří k většině lidstva, ale k menšině, která pomýšlí na to, aby usilovala o mír, lásku, lidskost a pomoc mezi lidmi a celkově mezi národy a celým lidstvem a aby uchovávala všechny v tomto ohledu dosažené hodnoty. A to i tehdy, když je vše velmi namáhavé a když bylo dosud dosaženo jen velmi mála věcí, které jsou trvale ohrožovány, jelikož většina pozemského lidstva se dosud lačně zaměřuje na peníze a bohatství, na vlastnictví, násilí, vraždění a zabíjení, sobectví v každém myslitelném ohledu, na závist, vlastní výhody, zášť, pomstu, lhaní a očerňování. Toto je sice sveřepě popíráno, avšak to vše se prokazuje být skutečností, jakmile této většině pozemšťanů něco přelétne přes nos nebo když se jí něco jiného nehodí do krámu, neboť pak ihned vypouští navenek všechno to, co dřímá v jejím základním charakteru: Zlobu, pomstu, nenávisť, násilí, lež, pomluvu, vraždění a zabíjení. A kdyby to nestačilo, tak je tu ještě armáda, která pomocí zbraňového násilí může »vytvořit pořádek« nebo rozpoutat válku, aby prosadila to, co číhá jako krvelačná šelma v hlubinách základního charakteru lidí v podobě jejich pravlastních zvrhlostí a v podobě nezvládnutého, necenzurovaného a skrytého skutečného smýšlení, přičemž tato šelma čeká licoměrně a lstivě na to, aby mohla podle a záludně vyskočit.

To je vlastně to, co musím říci, a co jsem se především před bezmála 80 lety učil u Sfath a již nikdy jsem to nezapomněl. Ten se vyznal v otázkách lidské psychiky mnohem lépe, než se vyznají pozemští psychologové, kteří se mylně pokládají za krále svého oboru, avšak ve skutečnosti a pravdě toho vědí pouze málo.

Quetzal Byl skutečně velmi zblhlý v tomto oboru, který na planetě Erra také vyučoval a v němž byl mistrem.

Billy To jsem ovšem nevěděl, neboť jsem se jej nikdy neptal na jeho dotyčné vzdělání. Že byl velmi dalekosáhle vzdělaný, o tom jsem nikdy nepochyboval, a po jeho odchodu jsem již nikdy nepotkal člověka, který by se mu vyrovnal.

Quetzal Byl skutečně mimořádně, a navíc mnohostranně vzdělán.

Billy Pak mohu zřejmě mluvit o něčem jiném, co bylo vlastně již dříve jednou probíráno, avšak muselo by to být ještě uvedeno do diskuze – mohu tedy?

Yanarara Jistě, můžeš mluvit i o něčem, co bylo již dříve debatováno, pokud něco není jasné.

Billy Dobrá, má někdo z vás informace o »našem« Charlesi Darwinovi? Je to pro někoho z vás pojem?

Zafenatpaneach Ano, tím jsem se zabíral, myslím tímto mužem a tím, co tvrdil ohledně původu člověka.

Billy A vy ostatní, máte nějaké znalosti o tomto Darwinovi?

Bermunda Nikoliv.

Yanarara Já také ne.

Billy Pak je tedy má pouze Zafenatpaneach. – Věc se totiž má tak, že mi Sfath ve 40. letech, když jsme byli v Německu v Messelském dole³, vysvětloval, že pozemský člověk nevzešel z bytostí podobných šimpanzům, jak se domníval Charles Darwin a jak to tvrdil i vůči Sfath, přičemž však svoji domněnkovou teorii oficiálně neuváděl, tedy tu, že člověk pochází z opice – i když se to obecně tvrdí. K tomu musím pro jednu povědět něco bližšího, totiž to, co jsem se učil od Sfath, což je něco jiného, než se všeobecně vypráví. Pravda, budu z toho důvodu i kvůli této věci bezmezně napadán fanatiky Darwinovy teorie, zejména ale vědci, kteří se upsali výsledkům molekulární biologie a kteří zastupují dotyčnou teorii s tím, že ji i správně interpretují – třebaže z technicky správných výsledků vyvozují chybné závěry. Ale tak tomu jednou je a tak to i – jako obvykle – zůstane po celá staletí, až jednoho dne ve vzdálenější budoucnosti vyjde pravda na světlo, až technický pokrok dovolí fakticky vyřešit tajemství minulosti tím, že umožní cestu zpět do uplynulé skutečnosti. Do té doby však bude Darwinova evoluční teorie ještě přetrvávat a bude chybně interpretována, zejména právě proto, že vědci výsledky molekulární biologie vnímají chybně, a tudíž si je žel chybně vykládají. Bude trvat ještě velmi, velmi dlouho, než vyjde na světlo pravdivá skutečnost – pokud se tak vůbec stane.

Podle Sfath – který znal Darwina osobně – se pozemský člověk vyvíjel ze zcela odlišné linie, totiž z bytosti, která žila asi před 47 milióny let a objevovala se na všech tehdejších světadílech, smím-li to tak říci, avšak vykazovala odlišnosti ve svém zvláštním vzezření, v barvě své kůže a v jistých orgánech. Bylo to zvíře, které sice mělo dlouhý ocas, avšak mělo již 5 prstů na nohou i na ruce. Tato bytost ztratila v běhu své evoluce svůj ocas, který zakrněl, což trvalo milióny let, přičemž tato bytost se v běhu času, resp. evoluce následně vyvinula v bezocasého živočicha, z nějž vzešel pračlověk. To mi již ve 40. letech vysvětloval Sfath, avšak hovořil jsem o tom v 727. kontaktním rozhovoru už i s Ptaah a připojil jsem do kontaktní zprávy i následující snímek, který znovu vložím i sem, jelikož zobrazuje kosterní podobu té bytosti. Na tomto místě musí být upozorněno na rozdíl, který existuje mezi pojmy »teorie« ve vědě a v každodenním jazykovém úzu. Ve vědě znamená »teorie« vyobrazení nějakého dílčího aspektu reality. Čím přesněji se teorie shoduje s realitou, tím lepší budou předpovědi z ní plynoucí. Ve všednodenním jazykovém úzu používáme pojem »teorie« spíše poněkud pohrdlivě pro označení něčeho dosud nevyzrálého, co nemá mnoho co do činění se skutečností. Ve vědě dovolují teorie, které často rostly po celá desetiletí, dalekosáhlé výpovědi o rázu a povaze našeho světa. Co ale chci povědět, to se týká toho, co našel Sfath v Messelském dole, v Německu, přičemž stáří tohoto nálezu odhadl na cca 45 miliónů let. Tutěž fosilii našli i naši badatelé a byla zachycena na této fotografii:

Messelský důl u Darmstadtu, kde Sfath spolu se mnou našel fosilii z časového období terciéru, eocénu.

3 **Messelský důl** je paleontologická lokalita nedaleko německé vesnice Messel. Díky svému významu pro poznání vývoje života bylo území o rozloze 0,7 km² zapsáno na seznam Světového dědictví UNESCO; pozn. překl.

Podle údajů Sfath navíc nevzešel pozemský člověk pouze v Africe z přirozeného planetárního vývoje živých tvorů, a ani na Zemi nevycestoval na sever, jak tvrdí pozemská věda, neboť lidé se vyvíjeli na různých kontinentech bezmála současně, smím-li časové úseky dlouhé asi 800 000 let vyjádřit spojením »bezmála současně«. Byli to jednoznačně takzvaní pralidé různých velikostí, totiž obři, kteří dosahovali výšky skoro 4,5 metru, a pak ti nejmenší, kteří neměřili ani 60 centimetrů, přičemž mezi těmito výškovými hranicemi se nalézali pralidé všech velikostí. Ti všichni pocházeli z bytostí, které existovaly asi před 45 milióny lety v různých podobných formách a které se po celém světě vyvíjely již asi 90 miliónů let, a to vedle velkých opičích bytostí, a tedy vedle »lidoopů«, jak je pozemšťané nazývají. Z těchto bytostí se pak prvotně vyvinul první rod pralidů v oblasti dnešní severní Afriky (tam, kde je dnes Egypt), načež další první pralidé se vyvíjeli tam, kde je dnes Rusko a Asie, stejně jako všude jinde na Zemi v mnoha prazemích. První z těchto lidských bytostí se objevily před o málo více než 16 milióny lety, jak vysvětloval Sfath, tedy asi o 13 až 14 miliónů let dříve, než dnes odhaduje pozemská věda, která našla staré kosterní pozůstatky. A tito pralidé byli podle našeho chápání lidojedi, kteří se jako takoví zachovávali, a sice až do doby před několika málo, resp. mnoha tisíci lety, přičemž si také vymysleli krvelačné bohy a přinášeli jim pak lidské oběti atd. Avšak ještě během tisíciletí požírali příslušníky svého druhu, které zabíjeli při sporech, obětování a při nepřátelských skutcích, což se v jednotlivých případech zachovalo do dnešní doby, pokud v lidech ještě mohou propuknout lidožroutské způsoby. Že tomu tak je, to jsem sám viděl a zažil, když jsem se Sfath cestoval po světě a byl také u skutečných lidojedů, kteří usmrcovali a požírali své nepřátele. Dále jsem také viděl a zažil, jak dnešní takzvaní »civilizovaní« lidé v nouzových situacích »porazili« a snědli své nejslabší členy, zatímco jiní ve své nouzi použili jako potravu jedince zemřelé hladem nebo z jiného důvodu mrtvé. Avšak i dnes se čas od času stává, že jsou lidé zabíjeni a pojídáni, když propukne stará touha v tomto ohledu.

Charles Darwin prý také zmanipuloval staré šimpanzí kosti, aby dokázal svoji evoluční teorii, tak to tehdy říkal Sfath. Do jaké míry to Darwin dělal nebo co celkově učinil, to žel nevím, avšak z vysvětlení Sfath je mi známo, že se později objevil další padělatel, a sice jistý Charles Dawson, který asi 30 let po Darwinově smrti našel takzvaného »Piltdownského člověka«, údajného »raného člověka«, resp. jeho údajně fosilní lebku, kterou však ve skutečnosti zfalšoval, přičemž i Darwin padělal alespoň jeden ze svých nálezů, jak vysvětloval Sfath.

Pozemský člověk neměl vlastně z pohledu evoluční biologie mezi ostatními živočichy opožděný vývoj, jak obecně říkají antropologové, neboť se objevil nejpozději asi před 90 milióny let a následně asi před 47 milióny let jako předchůdce bytostí, které se nakonec vyvinuly v bytosti lidské, které však již velmi záhy ve svém vývoji měly 5 prstů na ruce i na nohou. Tito předchůdci člověka, »lidoopů« a vlastních opičích bytostí vyvinuli již velmi brzy své »úchopové nástroje«, resp. ruce s pěti prsty. Tehdy tito živočichové samozřejmě neměli podobu člověka, ale zvířete, přičemž tato podoba se v běhu miliónů let vyvíjela v lidskou, tedy právě v pozemšťana, který se před 12 až 15 milióny let poprvé vyvinul do formy podobné člověku. Nemůže být tedy řeči o tom, že se člověk vyvinul »teprve později«, když zohledníme celkový vývoj všech živých tvorů na planetě Zemi. Pokud můj rozum a zdravý úsudek postačují k tomu, abych onen »velmi pozdní vývoj« viděl správně a chápal tak, jak si to představují antropologové, tak výskyt pozemského člověka nelze označovat za »velmi pozdní«, když vezmeme v potaz, že vznik prvních živočichů je nutno datovat do doby před cca 3,8 až 4 miliardami let. Tito živočichové byli tehdy ještě nepatrně malí a museli se během dlouhých časových údobí teprve vyvíjet do podoby, kterou označujeme jako podobu vyšších či nižších zvířat, drůbeže, jiných a dalších živočichů, kteří se v běhu času opět proměňovali, takže staré životní formy zanikaly, přeměňovaly se a vznikaly formy nové. A toto se odvíjelo od prvopočátku života na Zemi, zůstalo tomu tak do dnešního dne a bude to tak zůstat i v budoucnu. Mnohé životní formy také od pradávna vymíraly, neboť se proměnily životní podmínky, anebo je vyhladili lidé kvůli své bezohlednosti, nadutosti a neodpovědnosti.

Ze systematického pohledu je člověk živočich, který disponuje páteří, která jej dělá mnohem pohyblivějším, než jsou vyšší či nižší obratlovci obecně, které dle svých rodů či druhů v porovnání s lidským obratlovcem značně pokulhávají a jsou neschopni zvládat, činit a provádět to, co člověku umožňuje právě jeho obratlový systém. To i přesto, že opičí bytosti mají v zásadě více končetin než člověk, avšak jsou to právě bytosti, které s člověkem nemají nic společného, a to ani tehdy, když se dědičné vlohy jistých opičích druhů bezmála shodují s těmi lidskými.

Odhlédneme-li od lidské páteře, tak je člověku také dáno, že je schopen vědomě, evolučně dále rozvíjet své tělesné pohyby – na rozdíl od nejrůznějších vyšších či nižších zvířat, která disponují páteří, avšak mají v porovnání s člověkem jen sotva takovéto schopnosti, anebo jen v nejminimálnější míře; člověk také disponuje uvědomělým vědomím, které jej uschopňuje k tomu, aby vyvíjel logiku, rozum a zdravý úsudek, takže je pak podle těchto vysokých hodnot schopen jednat. To zahrnuje zejména a hlavně vědomé myšlení a konání, a tím i vynalézání, konstruování a využívání všeho, co je schopen díky své logice, svému rozumu a úsudku vyrobit.

Člověk coby živočich, který je schopen vědomé logiky, taktéž vědomého rozumu a vědomého úsudku, nepatří v žádném ohledu do kategorie páteřních savců, stejně jako ani do řádu takzvaných lidoopů, jak se tyto tvorové mylně nazývají a k nimž patří šimpanzi, trpasličí šimpanzi, bonobové, giboni, gorily a orangutani. Tito tvorové nejsou ve svém praprapůvodu v žádném ohledu »příbuzní« s člověkem, s »Homo sapiens«, jak tvrdila falešná nauka Charlese Darwina a jak jsou o tom »přesvědčení« i dnešní přívrženci této Darwinovy teorie, třebaže se dědičný materiál lidoopů ve vysoké míře shoduje s tím lidským. Již před 47 milióny let se tedy prvotní formy lidských předků od základu lišily od rodů a druhů šimpanzů, goril a orangutanů.

Celkově vzato zahrnují opičí bytosti asi 350 druhů a jsou coby savci označovány jako opice, resp. primáti. Dále se však hovoří také o velkých a malých »lidoopech«, přičemž ti malí patří k čeledi gibonů žijících v jihovýchodní Asii a ti velcí k orangutanům. Oproti tomu v Africe žijí ti velcí z takzvaných »lidoopů«, a sice gorily a šimpanzové, avšak ti nemají nic společného s člověkem, resp. s »Homo sapiens«, a nejsou to tedy ani jeho blízcí či vzdálení příbuzní.

Nejnápadnějším znakem lidí a takzvaných »lidoopů« je to, že nemají ocas a jsou zpravidla větší a těžší než vlastní opičí bytosti, přičemž jsou také vzpřímenější než ony. Hrudní koš lidí, jakož i takzvaných »lidoopů« – kteří vykazují evoluční linii probíhající takříkajíc mezi člověkem a opicí, a tvoří tedy vlastní a zvláštní species – je také mnohem širší než u skutečných opic. U »lidoopů« je také nutno si povšimnout dalšího a velmi podstatného znaku, totiž jejich mozku, který je v porovnání s jejich tělem zřetelně komplexnější a větší než u faktických opičích bytostí. To vyžaduje mnohem delší vývojovou dobu, a tudíž těhotenství a doba vedoucí k dospělému věku je u těchto tvorů zřetelně delší, jak vysvětloval již Sfat Charlesovi Darwinovi, který se ale nechtěl nechat poučit, a tudíž ještě i dnes – alespoň v tomto ohledu – vychází antropologie z chybných předpokladů.

Prapůvodní a počáteční podoba živočichů, z nichž se nakonec v běhu mnoha miliónů let vlivem přirozené evoluce vyvinuli lidé, »lidoopové« a všichni primáti, sahá asi 90 miliónů let nazpět, což znamená, že tyto tvorové žili a vyvíjeli se již v době dinosaurů. V průběhu evoluce však stále vznikaly další rody a druhy živočichů, přičemž mnohé z nich vymřely, zatímco jiné se odštěpily a rozdělily se opět v nové druhy.

Darwin ve své době nebyl schopen přednést pro své teorie takové důkazní prostředky, jaké dokážou zásadní měrou vytvořit dnešní technologie molekulární biologie, které zčásti přinášejí nepopíratelné a jednoznačné důkazy, jako např. ten, že 98 % DNA rodu »šimpanzů« a takřka všechny jejich geny se shodují s geny lidskými. To samozřejmě svádí k domněnce – dokonce i vědce –, že existuje nějaké spojení mezi člověkem a šimpanzem. Z tohoto faktu, tím myslím z toho, že se 98 % DNA a genů šimpanze shoduje s geny člověka, nelze ovšem vyvozovat, že člověk pochází z šimpanze a že vykazuje tutéž nebo podobnou evoluční linii. Tak tomu vskutku a naprosto není, a nesouhlasí ani vědecká teorie, která tvrdí, že raní

předci lidských bytostí a šimpanzi byli »možná vzdálenými příbuznými«. Člověk se může spíše zamýšlet nad »strýčkováním« / »protěžováním příbuzných«, neboť to má na rozdíl od teorie o »možné vzdálené příbuznosti člověka a šimpanze« něco společného s realitou. Ve skutečnosti totiž nelze vyvozovat, že lidé a »lidoopové« mají skutečně společné předky, z nichž se pak vyvíjeli šimpanzi a lidé. Rodokmen hominidů na základě homologií⁴ DNA ve vztahu k reálnému dokazování, že člověk nepochází ze šimpanze a že s ním není v žádném ohledu »vzdáleně příbuzný«, byl pro samostatně a nezávisle myslící lidi jasný již před vynálezem technologie molekulární biologie. Pouze reálná přírodní věda disponuje na bázi logiky, rozumu a zdravého úsudku od nepaměti nezvratnými důkazy o lidské evoluci, která vypadá a chová se jinak než evoluce šimpanzů. Tak je tomu navzdory paleontologickým nálezům, po nichž byly v běhu 20. století opakovaně vynášeny na světlo fosilie, o nichž panují domněnky, že představují původní společné předky lidí a šimpanzů. A jelikož všechny tyto fosilie pocházejí z východní Afriky, tak se lidé mylně domnívají, že je tím doložena Darwinova teze, že kolébka lidstva leží v Africe. To je ovšem teorie, která nesvědčí o skutečnosti, jelikož je jí vzdálená, a to proto, že lidští živočichové vznikali v rozmezí asi 800 000 let »bezmála současně« na různých světadílech Země. Kromě toho představovali takzvaní »lidoopové« – k nimž patří i šimpanzi – od počátku živočichy, kteří tvořili svoji vlastní meziformu mezi opicemi a lidmi.

Od uveřejnění Darwinovy knihy »O původu druhů« v roce 1859 se opakovaně objevují pochybnosti o evoluční teorii, ačkoliv věda stále znovu tvrdí opak a přeje si všechno vědět lépe. Samozřejmě že se stále objevují nesrozumitelné teze, které míří proti realitě skutečné evoluce a které se hlavně mezi takzvanými odborníky starají o pořádné zmatky, avšak pravdivá evoluce vypadá skutečně jinak, než jak o ní hovoří Darwinova teorie o evoluci lidí, opičích bytostí a »mezirodu« takzvaných »lidoopů«, což je teorie, která se neoprávněně zachovává dodnes. Důkazní molekulární technologie dnešní doby je sice velmi pokročilá, avšak není schopna skutečně vidět do minulosti a tedy do toho, co se tehdy skutečně odehrávalo.

Ve svém díle »O původu druhů« z roku 1859 nechal Darwin otázku o vzniku člověka vlastně nezodpovězenou, ba ji bezmála vynechával z diskuse, avšak jeho teorie nebudila žádné pochybnosti o tom, co si skutečně myslel. Patrně věděl, že jeho evoluční teorie bude po celá staletí vyvolávat ve světě kontroverzní debaty, tedy jeho teze – kterou z dobrého důvodu zastával na pozadí –, že člověk pochází z opice, což tvrdil i vůči Sfath. My, lidé, sdílíme sice s opicemi a »lidoopy« celé milióny let trvající vývojové doby, avšak opičí bytosti a »lidoopové« nejsou našimi předky.

Samozřejmě že evoluce probíhá v nesmírně dlouhých časových úsecích, které dnes nelze pochopit ve všech jednotlivostech, avšak v rámci historie lidských kmenů nepocházejí lidé z opic, opicím podobných bytostí, resp. z »lidoopů«. To také vyplývá z velkého počtu fosilních druhů, které to jednoznačně dokazují, pokud by lidé správně báдали a neutrálně usuzovali, aniž by si jednoduše stále brali za vzor Darwinovu evoluční teorii. Lidé však žel nebádají dále, ale jako obvykle trvají na jednu vzniklé teorii tak dlouho – což trvá často celá staletí –, dokud nějaký silný důkaz konečně neprokáže opak, a tedy právě skutečnost a její pravdu. V případě teorií se to má stejně jako s náboženskou nebo jinou vírou: Lidé tak dlouho věří v »milého pánaboha«, »Boha Otce«, »Boha Stvořitele«, »Ježíše Krista« coby »Syna Božího«, v »Alláha« nebo v »Šivu« atd., dokud jednoho dne nebude dokázáno, že to vše byly jen pomatené fantazie a víra v mozkové výplody, avšak nikoliv pravda.

Pravdu ohledně lidí, opic a »lidoopů« bude možné v nadcházející době také snadno dokázat a pochopit, a sice na základě fosilních nálezů pralidů, neboť čím více bude učiněno těchto nálezů, tím jasnější se bude jednoho dne stávat poznání o přirozeném vývoji člověka coby bytosti, která neměla nic společného s předky typu opice a »lidoopa«. Evoluční teorie je totiž nepochybně pouze teorie, a sice jednoho, jednotlivého člověka, totiž Charlese Darwina. Tato teorie však cílí ke znevažování lidské species, což bude

4 **Homologie**, tedy shoda živočišných ústrojí v původu; pozn. překl.

přetrvávat tak dlouho, až tato teorie po dlouhé době – která může trvat ještě staletí – bude konečně nahrazena poznáním pravdy.

Je ovšem pravda, že teorie rozšířila naše chápání Kosmu jako sotva nějaký jiný vědecký poznatek před ní, neboť teorie je a stále zůstává podnětem k tomu, aby člověk přece ještě hledal a nalézal pravdu. Teorie byla a stále je dílem jednoho člověka nebo několika lidí, avšak teorie mohou a budou vést vlivem nových poznatků k pravdě – často až po celých generacích –, a budou jednoho dne revidovány a zpřístupněny pravdě, anebo se uskuteční a budou podporovat pokrok, a tedy evoluci, resp. postup vpřed. Vědci, fyzikové i prostí lidé budou pracovat na dalším vývoji a zlepšování všech věcí, a tak se předpovědi a teorie, které se vytváří, budou o desetiletí nebo staletí později pomocí nejnovějších přístrojů a metod prokazovat jako chybné, nebo správné, takže jedny teorie budou rozeznány jako falešné, čímž bude rozpoznána pravda, a druhé teorie budou moci být dokázány jako fakt.

Podobně se to má s evoluční teorií Charlese Darwina, jehož vědecké výkony a teorie nemají být v žádném ohledu snižovány, neboť on využíval nápady a teorie své doby a rozvíjel na jejich základě pomocí pravlastních představ nakonec svoji evoluční teorii, kterou vymyslel biolog Jean-Baptiste de Lamarck, jehož základní idea o dědičnosti byla ovšem chybná, zatímco Darwin vyzkoumáním souhry mutace a selekce rozeznal správný mechanismus evoluce. Podle jeho poznatků tedy každý živočich rozvinul své vlastní strategie a přizpůsoboval se životnímu prostředí, díky čemuž se dokázal prosazovat ve svém životním prostoru a bude tak činit i po všechnu budoucnost. Jeden tvor se tedy vyvíjel pomocí své síly, jiný pomocí své instinktivní obezřetnosti, jiný pak pomocí své enormní odolnosti nebo díky své neobyčejné reprodukční schopnosti. To se vztahovalo a vztahuje nejen na volně se pohybující životní formy, nýbrž i na ty rostlinné, tedy také na rostliny, které jsou úspěšně, ba globálně zastoupeny ve vysokém počtu a které se rozmnožují jen na základě impulzů, instinktů nebo semen, jelikož nemají žádný vlastní mozek, který je vlastní mnoha volně se pohybujícím životním formám.

To je to, co musím říci na základě výuky Sfath a co jsem se u něj učil; to celé je právě poněkud jiné, než jak tvrdí pozemská věda. Pozemšťáci pokud vím ani dnes ještě nemají tušení o tom, že vše je rovněž závislé na kmitech, a sice na kmitech samotné Země, a že právě zemské gravitační kmity teprve umožňují, aby něco rostlo a prospívalo. Při tom ale nehrají velmi významnou roli jen gravitační kmity, které vycházejí ze Země, ale ještě i další aspekty, jež jsou pozemským vědcům stejně neznámé jako ty gravitační kmity, které pokud vím dosud ještě neznají. V případě těchto vědců, kteří se zpravidla pokládají za velké a mocné, přece nemůže být řeči o tom, že reálně zastupují nějakou teorii, pokud nějakou vytvoří, neboť pro ně taková teorie představuje spíše tvrzení, které dokládá, že něco »takto je a basta«. O takovém tvrzení pak vědci přemýšlejí a přistupují k němu tak, že »to je pravda« a že to »tak je«, čemuž již nelze nijak oponovat. To právě proto, že taková teorie platí jako fixní pravda a skutečnost, a to po dobu celých staletí či tisíciletí, dokud jednoho dne nebude dokázáno, že vše se má úplně jinak, než jak tato teorie tvrdila. Přirozeně že tomu tak není v každém případě, neboť teorie se mohou potvrdit jako správné, avšak v případě každé jednotlivé by mělo být stále jasné a zřetelné, že se v každém případě jedná o teorii a pouze o ni a že se může prokázat být chybnou, nebo správnou; teorie však zůstává tak dlouho teorií, dokud se jednoho dne neprokáže, že je to pouze teorie, nebo že je to skutečnost.

Zafenatpaneach Musím říci, že tvé vývody jsou podivuhodné a správné, když se člověk zamyslí nad tím, že ti Sfath vše vysvětloval asi před 80 lety, kdy jsi s ním mohl i pozorovat a zažít četné průběhy v minulosti, které jsou dnes v rámci výzkumu starověku na základě molekulární biologie vykládány chybně, nebo správně. To ovšem nikterak a skutečně nemá znamenat, že všechny výsledky molekulární biologie jsou chybné, naopak, ale některé jsou ještě zcela chybně vykládány a představují ryzí domněnky, když jsou s nimi spojeny názory a teorie do té míry, že platí jako bezpečně jisté. Takovéto konání a chování však není ani vědecké, ani nelze říci, že se jedná o reálný výzkum. To ovšem půjde dokázat až ve velmi vzdálené budoucnosti, až bude během lidské evoluce jednoho dne vynalezena technologie cestování

časem, která umožní zkoumat minulost v té podobě, v jaké skutečně proběhla. To ovšem ještě potrvá dlouhou dobu – pokud se to vůbec někdy uskuteční, jak jsi již říkal –, avšak potom světlo pravdy osvětlí mnohé z toho, co dnes ještě leží v temnotě. Tak bych to vyjádřil, smím-li využít tvé symbolické příměry.

Yanarara Tady se zjevně shledali dva, kteří si rozumějí.

Billy Ty myslíš, že Zafenatpaneach a já jsme oba (...)

Yanarara Ano, to (...)

Bermunda Ti maličci, jak je nazýváš, oznamují, že svoji práci ukončili a již se opět stahují zpět. Nechávej tě pozdravit a přejí ti, aby tě ty náboženské síly již neobtěžovaly natolik, aby každé slovo v počítači bylo prostoupeno jinými písmeny, čísly a znaky tak, že text zčásti již vůbec nelze rozluštit. Máš ale ještě několik dní počkat, dříve než opět začneš obsáhle používat svůj počítač.

Billy To si vezmu k srdci. – Vyřid' prosím těm chlapíkům můj srdečný dík a sděl jim, že se budu v každém případě držet toho, co říkají.

Bermunda Můžeš hovořit s Arlion, to je ten ze Ziltoner, který ovládá německou řeč a rád by s tebou prohodil několik slov.

Billy Pak si s ním samozřejmě promluví.

Bermunda Tak mluv, slyší tě.

Billy Ahoj Arlion.

Arlion Ano, slyším tě, Eduarde. Těší mě, že s tebou mohu nějaké věci prohodit. Má to ale (...) (...) (...)

Billy O. k., pak tento rozhovor později nevyvolám a nebudu jej tedy zachycovat (...) (...) (...)

Zafenatpaneach Pak bych se tě, pokud dovolíš, můj příteli, rád zeptal na to, jak se vy ve FIGU v současnosti chováte ve vztahu k té nákaze, která se na Zemi stále více rozšiřuje? U nás se v současnosti o této věci nic neproslychá, jelikož Ptaah je na delší dobu nepřítomen a nešíří mezi námi žádné informace. Klademe si ovšem otázku, jak se ke všemu stavíte, neboť my přece víme, že se tato nákaza na celé planetě velmi prudce rozmáhá.

Billy Naše chování zůstává neutrální, a tudíž se má nechat naočkovat ten, kdo si to přeje, neboť vůle v tomto ohledu je a zůstává čistě soukromou záležitostí – jeden člověk může vakcinaci přečkat beze škod, jiní však uvádějí v sázku své zdraví nebo svůj život. Rozhodnutí tedy záleží na každém člověku samotném, který v této věci může projevit kladné, nebo záporné stanovisko, neboť jednoduše není přípustné, aby někdo v této věci přebíral odpovědnost za druhého člověka a činil za něj kladná, nebo záporná rozhodnutí. Tato odpovědnost přísluší pouze každému jednotlivci, pokud se nejedná o člověka s postiženým vědomím, za nějž je tedy nutno učinit odpovědné rozhodnutí. To ovšem v případě normálního člověka není nutné, a tudíž musí v každém ohledu sám odpovědně myslet a také se sám rozhodovat. My ve FIGU tedy nesmíme udělovat žádné rady – a ty neuděluji ani já osobně, a to dokonce ani mezi svými rodinnými příslušníky, jakož ani mezi členy FIGU či v kruzích svých známých a přátel – a musíme ponechávat na každém jednotlivci, aby se rozhodl pro, nebo proti, resp. kladně, nebo záporně. Jiný postup nesmí nastat za žádných okolností, a pokud je nějaký takový nařízen, jako kupříkladu v tom smyslu, že nějaká vláda zvažuje předepsanou vakcinaci, pak se nejedná o oprávněnou záležitost, nýbrž o záležitost diktátorskou a násilnou, z níž nevyhnutelně pramení násilí a boření páchané lidem, což si nakonec žádá i smrtelné oběti. Co by bylo nutno učinit, to je následující, avšak tyto kroky neučinil ani jeden, svého úřadu neschopný vládní činitel na Zemi:

1. Již při samém počátku epidemie nebo pandemie musejí být přijata, nařízena a prováděna i samotná úřední, resp. vládní preventivní opatření. Toto je naprostá a nevyhnutelná povinnost

každé vlády, která zastupuje lid a která je absolutně příslušná a odpovědná za jeho blaho. Tuto svoji povinnost však dané vlády vnímaly jen částečně, neodpovědně, a navíc jen po krátkou dobu, a tudíž se mohla koronavirová nákaza rychle rozšiřovat po celém světě a dosud si vyžádala výrazně více než 6 miliónů mrtvých.

Očividně neschopní vládní činitelé, kteří mají jen velkou vyřídilku a kteří nejsou způsobilí k vládě, přijali pouze část nařízení, která by byla bývala nutná k tomu, aby se zastavila a ukončila prvotně se objevující epidemie. Jelikož tedy nebyly učiněny nezbytné kroky – na něž by i národy bez odmlouvání a reptání a bez demonstrací a boření přistoupily, jelikož zaprvé měly právě strach a zadruhé ještě projevovaly dostatek rozumu –, tak se mohla celá situace zvrhnout v pandemii a nakonec i v povstání národů v podobě demonstrací, násilí a ničení lidských výtvarků. Jelikož vlády nenařídily a neprovedly v přísné podobě správná, nezbytná a dostatečně dlouho působící opatření – která by bývala trvala asi 4–6 měsíců a samozřejmě by ochromila i velké části ekonomiky, nebo bezmála celou ekonomiku –, mohla se celá situace zvrátit v pandemii. Místo aby politici prosadili všechny zmiňované kroky, nařizovali spouštění a zastavování všech opatření, což znamená, že povinnost nosit ochranné roušky, zachovávat rozestupy, dodržovat lockdown a opatření obecně byla nařízena pouze krátkodobě, načež byla opět zrušena, aby pak opět vstoupila v platnost a byla opět zrušena, načež byla opět nařízena. To velké zástupy národů zákonitě uvádělo v omyl a dohánělo je to ke vzpouře, neboť bylo rozeznáno, že vládní činitelé nebyli schopni vykonávat svůj úřad a že vymýšleli a nařizovali nesmysly. Kvůli tomu se automaticky zapojili do hry odmítači, konspirační teoretici a jedinci, kteří negovali, resp. zapírali nákazu, zejména pokud šlo o vzešlou vakcinaci očkovacími látkami, které nebyly od samého počátku dostatečně prověřeny a které byly jednoduše aplikovány, aniž by byly otestovány, přičemž se lidem takto aplikují i dnes. Okolnost, že se tyto očkovací látky od té doby v tomto smyslu »zdarma« testují na lidstvu, které je zneužíváno jako vítaný »pokusný králík«, očividně nikomu nevádí. Faktem ovšem je, že od té doby – tedy právě od doby, kdy jsou tyto neproověřené očkovací látky aplikovány – je nutno po celém světě litovat mnoha tisíc mrtvých. Různí lidé mají právě takovou zdravotní konstituci, která v žádném ohledu nevyhovuje nárokům očkovacích látek, zatímco jiní jsou vůči nim imunní, a opět jiní budou v pozdějších letech zasaženi zhoubnými pozdními následky, přičemž nebude rozpoznáno, že budou vyplývat z vakcinace proti koronaviru, při níž byly aplikovány zdraví škodlivé očkovací látky.

Když začala zuřit koronavirová nákaza, měly být učiněny následující správné kroky, avšak ty neschopní vládní představitelé všech států neučinili, jelikož je neodpovědně žádným způsobem nezohlednili, a tedy prospali:

1. Všeobecný, celonárodní a naprosto nevyhnutelný lockdown;
 2. povinné nošení vhodných ochranných respirátorů třídy FFP2;
 3. nevyhnutelné zachovávání rozestupů mezi lidmi;
 4. doba těchto opatření nezbytně trvající 3–6 měsíců;
 5. naprostá izolace známých, nákazou zasažených osob, s přiměřenou péčí;
 6. nezbytné státní potravinové zabezpečení pro osoby izolované kvůli nákaze;
 7. státní kontrola dodržování nařízených bezpečnostních opatření.
2. Již od samého počátku nákazy – ať už se jedná o epidemii, nebo pandemii – musejí vládní úřady určovat a provádět patřičná a dlouhodobě zabezpečující opatření proti šíření dané nákazy, jelikož v této době lze ještě oslovit národy ve věci rozumného chování a jednání, což v průběhu času ale již není možné, když začnou být viditelné neúspěchy. Postupem času se budou také objevovat skeptici, teoretici spiknutí, popírači a zapírači, když vládní činitelé kvůli své neschopnosti

a nezpůsobnosti již na počátku nákazy nenařídí a nenechají provádět vše, co slouží útlumu nákazy a co musí být národům rozumně vyhlášeno. Při tom je nutno za všech okolností zohledňovat a oceňovat svobodu jednotlivce, zejména z hlediska dobrovolnosti očkování, které v každém případě spadá do sféry samostatného rozhodování, které nesmí být dotčeno násilím státní vyhlášky nebo falešným ospravedlňováním, postojem, strachem či způsoby chování jiných lidí.

Právem a povinností schopné vlády by bylo to, aby v každém ohledu přijala a nechala provádět pro svůj dotyčný národ správná rozhodnutí, aby mu bez násilí, diktátorských manýrů a v rámci svobody zajistila co nejlepší možné blaho a bezpečnost zdraví a života.

To je to, co musím k celé věci povědět a co skutečně chápu – jak jsem se to učil po celou dobu svého života – pod pojmem svoboda a odpovědnost pro lidstvo, přičemž tyto hodnoty platí pro všechny lidi bez rozdílu a nesmí se na tom nic měnit ani vlivem mocichtivosti, hlouposti a neschopnosti vládních činitelů.

Zafenatpaneach To, co jsi řekl, odpovídá i mému názoru a názoru nás všech. A to, co jsi rozvedl ohledně toho, jaké věci se měly podniknout od samého počátku koronavirové nákazy, to bylo bývalo skutečně nutné.

Bermunda To je i to, co říkal Ptaah, tedy že by se muselo jednat tímto způsobem, aby se zabránilo tomu, co se právě katastrofálním způsobem odehrálo. A od něj je mi známo, že koronavirová nákaza bude i nadále ovládat každodenní události pozemských národů. Poslední mutační varianta, která se v současnosti silně rozšiřuje, není sice ve svém průběhu a účinku tak agresivní jako mutace předchozí, avšak v nadcházejících týdnech začne převažovat a velmi silně se rozmáhá. Kromě toho tomu bude tak, že vakcinace budou z velké části neúčinné, neboť ustavičně mutující virus nákazy se již do té míry proměnil, že očkování začínají být čím dál více neúčinná proti nové infekci, takže i očkování lidé budou přesto propadat infekci, čehož ale nezůstanou ušetřeni ani uzdravení. Tak tomu bude v neposlední řadě proto, že očkovací látky nebyly dostatečně prověřeny a otestovány, takže jsou pochybné a nemají účinek, jaký by měly mít, přičemž jisté preparáty jsou pro určité zdravotní konstelace zcela nevhodné.

Yanarara Pak bychom měli jít zpět do tvé pracovny, neboť nás opět volají naše úkoly.

Bermunda To možná platí pro vás, ale já ještě u Eduarda zůstanu.

Zafenatpaneach Tak se můžeme odsud vrátit zpět. Žij blaze, Eduarde.

Yanarara Ano, na shledanou.

Billy A jsou pryč.

Bermunda Pak můžeme ještě zůstat zde a později se vrátit zpět do tvé pracovny.

Billy To mi také vyhovuje, neboť se můžeme soukromě bavit i tady a uvést do debaty to, co jsme kvůli nedostatku času při poslední návštěvě museli přesunout na příště.

Bermunda Pak se tě mohu zeptat (...)

Quetzal (...)

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2022 (německy), 2022 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomocí elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org>